

РЕШЕНИЕ

№ 31740

гр. София, 11.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав, в
публично заседание на 16.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разглежда дело номер **6929** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на „Самостоятелна медико – диагностична лаборатория - Рамус“ ООД със седалище в [населено място], чрез адв. М., срещу писмена покана на директора на РЗОК - Т. с № РД-25ПП-25-71 от 20.05.2026г., с която жалбоподателят е поканен да възстанови сумата от 155,22 евро.

Жалбоподателят посочва, че поканата касае извършена дейност за периода м.юли 2025г. – м. февруари 2026г., която е отчетена, одобрена и платена от РЗОК, въпреки че РЗОК е имала информация за периодите на хоспитализация на пациентите, за чийто изследвания е платила. Въпреки това едва през май 2026г. ответникът пререшава въпроса без наличие на нови факти, което е съществено нарушение на административно-производствените правила. Не е установено тези изследвания да са предписани при извършени контролни прегледи на пациентите в рамките на 30 дни след дехоспитализацията. В този смисъл жалбоподателят няма достъп до информация относно това кои изследвания са назначени в рамките на такива контролни прегледи и кои – не. Вписването на код по НКБ в съответните направления не означава, че изследванията са назначени при контролни прегледи, доколкото НКБ е международен класификатор, който съдържа унифицирани наименования, като едни и същи кодове са част от различни КП. Поради това се моли съда да отмени процесната покана. Претендират се разноси по списък. Прави се възражение за прекомерност.

Ответникът - директора на РЗОК – Т., редовно уведомен, в писмо от 08.06.2026г. оспорва жалбата. В писмо от 22.06.2026г. посочва, че лечебните заведения не издават направления за МДД бл. №4. При издаване на такова от изпълнител на СИМП, НЗОК не заплаща изследванията, назначени от него. Подробни съображения развива в писмена защита по съществото на спора,

депозирана преди осз, в която претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност.

След преценка на събраните по делото доказателства съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е изпълнител на медико-диагностична дейност въз основа на договор № 250409/05.10.2023 г., сключен с НЗОК. С допълнително споразумение № 4 от 20.06.2025г. са изменение цените на специализираните медико-диагностични изследвания, посочени в чл. 16 от договора, които НЗЦОК заплаща на изпълнителя.

Със Заповед № РД-25-25-198/27.03.2026 г. на директора на РЗОК – Т. е възложена проверка на лечебното заведение за оказване на медико-диагностична дейност „Самостоятелна медико-диагностична лаборатория – Рамус“ ООД. Проверката е по изпълнение на договорения пакет за медико-диагностична дейност за 2023 – 2025 г. Резултатите от проверката са отразени в Протокол № РД-27-25-223/17.04.2026г. Видно от съдържанието на протокола за проверката, контролните органи са установили, че в процесния период „СМДЛ – Рамус“ ООД е отчело и получило заплащане за медико-диагностична дейност по договор с НЗОК въз основа на издадени направления за медико-диагностични изследвания (бл. МЗ-НЗОК № 4) по общо 24 случая, при които лабораторни изследвания са извършени и отчетени от „СМДЛ – Рамус“ ООД на здравноосигурени лица преди изтичане на 30-дни от последната им хоспитализация. О. дейност е включена в отчетните файлове, подадени към РЗОК, и е заплатена по съответните фактури. Случаите са както следва: в периода 01.07.2025г. – 31.07.2025г. - 3 случая; в периода 01.08.2025г. – 31.08.2025г. - един случай; в периода 01.09.2025г. – 30.09.2025г. - 2 случая; в периода 01.10.2025г. – 31.10.2025г. - 2 случая; в периода 01.11.2025г. – 30.11.2025г. - 4 случая; в периода 01.12.2025г. – 31.12.2025г. - 2 случая; в периода 01.01.2026г. – 31.01.2026г. - 6 случая; в периода 01.02.2026г. – 28.02.2026г. - 4 случая. За всеки от случаите са посочени: период на хоспитализация; дата на дехоспитализация; дата на извършеното изследване; код на извършената медицинска дейност; диагноза (код по МКБ), посочена в направлението; стойност на отчетената дейност. Въз основа на тези данни е прието, че изследванията са извършени в рамките на 30-дневния срок след изписването и са свързани със същото заболяване, поради което е направен извод за тяхната недопустимост за заплащане. Това е прието за нарушение на чл. 378, ал.6 от НРД за МД за 2023-2025, поради което сумите за направените изследвания, заплатени от НЗОК, подлежат на връщане съгласно чл. 76а, ал.1 от ЗЗО. Размерът на сумите по тези случаи е определен поотделно, като общият им размер възлиза на 156,12 евро. Към протокола са приложени процесните направления за МДД, от които е виден рег. номер на лечебните заведения, където са издадени. При справка в публичния регистър на лечебните заведения за извънболнична помощ на интернет страницата на НЗОК, съдът установи, че всички са изпълнителни на първична медицинска помощ. Посочените кодове на диагнозите, за които ЗОЛ са били хоспитализирани, съвпадат с тези, посочени в направленията за МДД, с изключение на тези на ЗОЛ М. К., М. Х. и М. М..

Въз основа на тези констатации е издаден Протокол за неоснователно получени суми № РД-31-25-37/17.04.2026 г. В Протокола за неоснователно получени суми е прието, че дружеството дължи възстановяване на тези суми на основание чл. 76а, ал. 1 от ЗЗО, тъй като за тези дейности не е съществувало основание за заплащане с оглед правилата на чл. 378, ал. 6 от НРД за медицинските дейности 2023 – 2025 г. Двата протокола са връчени на изпълнителя на 08.05.2026 г. След връчването на протокола за неоснователно получени суми жалбоподателят е подал писмено възражение и отделно становище. В тях поддържа, че дейността вече е заплатена по реда на чл. 231 от НРД, като производството е приключило с издаване на месечни известия за съответните месеци. Освен това лабораторията няма техническа възможност да извърши справка дали лицата

са били хоспитализирани, на коя дата, на коя дата са изписани, извършвани ли са контролни прегледи и кога. Възражението е обсъдено от комисия, съставена от служители на РЗОК, която го е приела за неоснователно, като становището ѝ е отразено в протокол № 12 от 15.05.2026 г. Доводите за това са, че от една страна кодовете на диагнозите от хоспитализациите и кодовете от направленията, съвпадат, следователно се касае за контролни изследвания, свързани със заболяването; а от друга – защото хоспитализациите се регистрират в НЗИС, до която лечебните заведения за извънболнична медицинска помощ, както и жалбоподателя, имат достъп и могат да проверят за минали хоспитализации.

Въз основа на констатациите, отразени в протоколите от проверката и в доклада на контролорите, директорът на РЗОК - Т. е издал на основание чл. 76а от ЗЗО процесната писмена покана № РД-25ПП-25-71/20.05.2026 г., с която на дружеството е разпоредено да възстанови сумата от 155,22 евро. Писмената покана е връчена на жалбоподателя на 20.05.2026 г., а жалбата до съда е подадена на 02.06.2026 г.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт и в законоустановения срок, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна по следните съображения:

Оспореният акт е издаден на основание чл. 76а от ЗЗО, като административният орган е приел, че част от отчетената и заплатена дейност не подлежи на заплащане и респ. е платена без основание. При тази правна квалификация предмет на съдебния контрол е дали по делото е доказано осъществяване на сочените от административния орган хипотези на чл. 378, ал. 5 и ал. 6 от НРД, респективно дали за тези дейности е съществувало основание за заплащане.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган и при спазване на изискванията за форма, но при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и неправилно приложение на материалния закон. Същественото процесуално нарушение се изразява в това, че релевантните за спора факти не са установени в пълен обем, поради което и изводът за наличие на неоснователно получени суми е необоснован.

Съгласно чл. 378, ал. 5 от НРД за МД 2023-2025 всички изследвания, прегледи и консултации, необходими за извършване на задължителните контролни прегледи след дехоспитализация, се извършват от лечебното заведение – изпълнител на БМП, по КП по преценка на лекуващия лекар. В ал. 6 на същата разпоредба е посочено, че в случаите на отчитане на дейностите и изследванията по ал. 5 с „Медицинско направление за високоспециализирани дейности“ (бл. МЗ-НЗОК № 3А) и „Направление за медико-диагностична дейност“ (бл. МЗ-НЗОК № 4) от изпълнител на СИМП, НЗОК не заплаща изследванията, назначени от лекаря в ПИМП, лекаря – специалист в СИМП, и лечебно заведение за болнична помощ, изпълнител на СИМП. От систематичното тълкуване на нормите следва, че незаплащането се отнася само до дейности, които са необходими за извършване на задължителните контролни прегледи и следва да бъдат осъществени от лечебното заведение за болнична помощ. В случая административният орган е обосновал извода си единствено с обстоятелствата за срок и съвпадение на диагнозата, без да установи дали процесните изследвания попадат в обхвата на задължителните контролни прегледи, нито дали представляват дейности, които следва да бъдат извършени от болничното лечебно заведение. Не е ясно дали тези изследвания са необходими именно за извършване на задължителните контролни прегледи след хоспитализация или напр. са част от профилактичните изследвания, които изпълнителите на първична медицинска помощ извършват. Аргумент в тази посока е и факта, че всички направления са издадени именно от лекари в ПИМП, които също имат достъп до информация за хоспитализацията на пациентите им, респ. не биха издали

направления за МДД ако същите изследвания могат да се покрият от КП, по която лицето е било хоспитализирано и преди да са изтекли 30 дни от дехоспитализацията му. Следователно става въпрос за различни дейности и изследвания – едните в рамките на контролни прегледи до 30 дни след хоспитализация (каквито по делото няма данни нито да са назначавани, нито да са извършвани), а другите - по назначение от съответния лекар от първичната медицинска помощ. Това, че кодовете по МКБ в повечето случаи съвпадат, не означава, че тези изследвания са необходими за извършване на задължителните контролни прегледи след дехоспитализация. Съответните диагнози, особено на хронични заболявания, остават в здравните досиета на ЗОЛ, и могат да обосноват необходимост от много последващи дейности, проследяване, изследвания и т.н., както преди, така и след изтичане на 30-дни от дехоспитализацията. Предвид изложеното съдът намира, че не са налице доказателства, от които да се установи осъществяването на хипотезата на чл. 378, ал. 5 и ал. 6 от НРД. Административният орган не е установил по безспорен начин, че процесните дейности попадат в хипотезите, при които по договора не се дължи заплащане, като въпреки указанията на съда в определение № 23366 от 10.06.2026г. не е ангажирал доказателства, че процесните изследвания са необходими за извършване на задължителните контролни прегледи на ЗОЛ. Неустановяването в пълен обем на релевантните факти е довело до неправилен извод, че за процесните дейности не е съществувало основание за заплащане, поради което не е доказана предпоставката по чл. 76а от ЗЗО за възстановяване на неоснователно получени суми. По изложените съображения съдът приема, че жалбата е основателна и поканата следва да бъде отменена.

Предвид изхода на делото на жалбоподателя на основание чл. 143, ал. 1 от АПК се дължат разноски за заплатена държавна такса в размер на 25,56 евро и юрисконсултско възнаграждение в претендиран размер от 185 евро. Основателно е възражението за неговата прекомерност предвид фактическата и правна сложност на делото, разглеждането му в едно заседание без събиране на допълнителни доказателства. Поради това същото следва да бъде намалено до размер, близък до минимума, предвиден в чл. 24, изр.2 от Наредбата за заплащането на правната помощ – 100 евро. Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 143, ал. 1 от АПК, Административен съд – София-град, 41-ви състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „Самостоятелна медико-диагностична лаборатория – Рамус“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „О.“, [улица], представлявано от д-р Р. Д. М. – управител, Писмена покана № РД-25ПП-25-71 от 20.05.2026г., издадена от директора на РЗОК - Т..

ОСЪЖДА Районна здравноосигурителна каса – Т. да заплати на „Самостоятелна медико-диагностична лаборатория – Рамус“ ООД, ЕИК[ЕИК], разноски по делото в размер на 125,56 евро.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: